

Върховен
Административен
Съд

19.12.2018 17:39

Начало

Справки по дела на ВАС

 Печат

РЕШЕНИЕ

№ 15844

София, 18.12.2018

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Седмо отделение, в съдебно заседание на двадесет и пети септември две хиляди и осемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН РАДЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА

КАЛИНА АРНАУДОВА

при секретар **Анелия Станкова**

и с участието

на прокурора Илиана Стойкова изслуша
 от съдията ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА докладваното
 по адм. дело № 6218/2018. 📄

Производството е по реда на чл. 185 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс. Образувано е по протест на прокурор при Върховната административна прокуратура срещу разпоредбата на чл. 18, ал.1 и ал.2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа/Правилника/, утвърден с ПМС №184 от 1958г., обн. ДВ,бр.73 от 12.09.1958, изм. бр.10 от 04.02.1964г., бр.77 от 28.09.1976г.,бр.96 от 07.12.1982г., бр.77 от 04.10.1983г., бр.103 от 25.12.1990г., изм. и доп.,бр.95 от 28.11.2017г. в сила от 01.03.2018г.

В протеста са релевирани доводи за незаконосъобразност на оспорените разпоредби поради противоречие на техния текст с чл.4, ал.1, ал.2 и ал.3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност/ЗОАРАКСД/, тъй като с подзаконов нормативен акт се създава регистрационен режим, без този режим да е установен със закон. Претендират се съдебни разноски за платена такса за публикуване в ДВ.

Ответникът - Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител- юрк. Ботева оспорва протеста с доводи за неоснователност на оспорването и с искане да бъде отхвърлено.

Заинтересованата страна - Министърът на външните работи на Република България, чрез своите процесуални представители, в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва протеста на

прокуратурата и моли съдът да го отхвърли като неоснователен.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава заключение за основателност на протеста и излага съображения за незаконосъобразност на оспорените разпоредби. Предлага протестът да бъде уважен.

Протестът е допустим – подаден е срещу разпоредби от нормативен административен акт от прокурор при ВАП на осн. чл.16, ал.1,т.1 АПК.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Предмет на оспорване са разпоредбите на чл. 18, ал.1 и ал.2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа , утвърден с ПМС №184 от 1958г., обн. ДВ,бр.73 от 12.09.1958, изм. бр.10 от 04.02.1964г., бр.77 от 28.09.1976г.,бр.96 от 07.12.1982г., бр.77 от 04.10.1983г., бр.103 от 25.12.1990г., изм. и доп.,бр.95 от 28.11.2017г. в сила от 01.03.2018г., който е подзаконов нормативен акт акт по смисъла на чл. чл. 7, ал. 2 от ЗНА и попада в дефиницията на чл. 75 ал.1 АПК. Разпоредбите на чл.18, ал.1 и ал.2 са изменени с ПМС№263 от 24.11.2017г. и са в сила от 01.03.2018г. Съгласно разпоредбата на чл.18, ал.1 от Правилника министерството на външните работи поддържа списък на физическите лица, които извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд на български език на територията на Република България, когато тези документи са легализирани по реда, посочен в глава втора на този правилник, удостоверени по реда на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове или освободени от изискванията за легализация. Включването на лица в списъка, условията на които следва да отговарят тези лица, както и правилата по поддържане на списъка се възлагат на Министерството на външните работи. А според ал.2 при включване на едно лице в списъка по ал. 1 дирекция "Консулски отношения" на Министерството на външните работи издава потвърждение, съдържащо пореден номер и идентификационни данни, включително ЕГН.

Оспорените разпоредби от Правилника са приети от компетентен орган – МС с постановление на осн. чл.6, т.1 ЗНА . При приемането на нормативния акт е спазена процедурата, предвидена в АПК и в ЗНА.

Атакуваните разпоредби от правилника обаче не съответстват на законовите разпоредби на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност.

Разпоредбите на чл.18, ал.1 и ал.2 от Правилника противоречат на чл.4, ал.1 и ал.2 от ЗОАРАКСД.

Съгласно чл.4 ал.1 ЗОАРАКСД лицензионен и регистрационен режим за извършване на стопанска дейност, както и изискване за издаване на разрешение и удостоверение или за даване на уведомление за извършване на отделна сделка или действие, се установяват само със закон.

Според ал.2 на същата разпоредба всички изисквания, необходими за започването и за осъществяването на дадена стопанска дейност, както и за извършването на отделна сделка или действие, се уреждат със закон.

По силата на ал.3 с подзаконов нормативен акт, посочен в закон, могат да се конкретизират изискванията по ал. 2, като се осигури спазването на чл. 3, ал. 3.

С въвеждането на изискването в чл.18, ал.1 от Правилника да се поддържа списък на физическите лица, които извършват преводи на документи и други книжа от български на чужд език и от чужд на български език на територията на Република България, когато тези документи са легализирани по реда на глава втора от Правилника, удостоверени по реда на Конвенцията за премахване на изискването за легализация на чуждестранни публични актове или освободени от изискванията за легализация, се нарушава чл.4, ал.1 и ал.2 ЗОАРАКСД, тъй като с подзаконов нормативен акт, какъвто е правилникът, се установява регистрационен режим.

Съгласно §1 от Допълнителните разпоредби на ЗОАРАКСД "стопанска дейност" е дейността,

извършвана като търговец, дейността на лицата по чл. 2 от Търговския закон, както и всяка друга дейност, осъществявана с цел печалба. Преводът на документите, изброени в чл.18 ал.1 ПЛЗПДДК е услуга, извършена с личен труд от преводачи срещу заплащане, с цел печалба и е стопанска дейност по смисъла на §1 от ДР на ЗОАРАКСД. Поради това, изискването лицата, които извършват превод на документите, посочени в чл.18 ал.1 от Правилника, да са включени в специален списък, поддържан от МВНР, по същество е изискване за регистрация за извършване на стопанска дейност. Това, съгласно чл.4 ал.1 ЗОАРАКСД следва да е установено със закон. Разпоредбата на чл.18 ал.1 от Правилника противоречи и на чл.4 ал.2 ЗОАРАКСД, тъй като оправомощава МВНР да определя условията, на които следва да отговарят лицата, за да бъдат включени в списъка, които условия предвид чл.4,ал.2 от ЗОАРАКСД следва да са определени в закон. С чл.18 ал.1 от Правилника се нарушава и чл.4 ал.3 на ЗОАРАКСД, тъй като не съществува закон, предвиждащ с подзаконов акт, какъвто е Правилникът, да се конкретизират изискванията за извършване на стопанска дейност - превод на документите, изброени в чл.18 ал.1 ПЛЗПДДК. Това, че разпоредбите на чл.18 ал.1 и ал.2 от Правилника установяват регистрационен режим, е видно и от чл.21а, ал.1 от Правилника, съгласно която разпоредба чуждестранен документ, преведен на български език по реда на Правилника на територията на Република България, когато е предназначен за ползване в Република България, следва да бъде с нотариално удостоверен в Република България подпис на преводача. Преводачът е длъжен при удостоверяване на подписа да представи пред нотариуса и документа по чл. 18 ал. 2 от ПЛЗПДДК. Следователно, без да е вписан в списъка по чл.18 ал.1 и без да притежава документа по чл.18 ал.2 от Правилника, преводачът не може да извършва стопанска дейност - превод с цел печалба на документите, посочени в чл.18 ал.1 от Правилника, тъй като не би могъл да удостовери нотариално подписа си в извършения от него превод. Същевременно, без да е изпълнено

изискването за нотариално удостоверяване на подписа на преводача, преведеният чуждестранен документ не би могъл да се използва в Република България - чл.21а ал.1 от Правилника.

От изложеното до тук следва извод, че оспорените от прокуратурата разпоредби на чл.18 ал.1 и ал.2 от Правилника създават регистрационен режим за извършване на стопанска дейност – превод на документи, без този регистрационен режим да е установен със закон, предвид изискванията на чл.4 ЗОАРАКСД.

Предвид горното разпоредбите на чл.18 ал.1 и ал.2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, утвърден с ПМС №184 от 1958г., обн. ДВ,бр.73 от 12.09.1958, изм. бр.10 от 04.02.1964г., бр.77 от 28.09.1976г.,бр.96 от 07.12.1982г., бр.77 от 04.10.1983г., бр.103 от 25.12.1990г., изм. и доп.,бр.95 от 28.11.2017г. в сила от 01.03.2018г. следва да бъдат отменени като противоречащи на чл.4, ал.1,ал.2 и ал. 3 на Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност

При този изход на спора искането на прокуратурата за присъждане на разноски по настоящото дело е основателно и следва да бъде уважено, с оглед на което Министерски съвет следва да бъде осъден да заплати на Прокуратурата на Република България съдебни разноски в размер на 20 лева – платена такса за обнародване в ДВ .

Така мотивиран и на основание чл. 193, ал. 1, пр.2 АПК Върховният административен съд, седмо отделение

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл.18 ал.1 и ал.2 от Правилника за легализациите, заверките и преводите на документи и други книжа, утвърден с ПМС №184 от 1958г., обн. ДВ,бр.73 от 12.09.1958, изм. бр.10 от 04.02.1964г., бр.77 от 28.09.1976г.,бр.96 от 07.12.1982г., бр.77 от 04.10.1983г., бр.103 от 25.12.1990г., изм. и доп.,бр.95 от 28.11.2017г. в сила от 01.03.2018г.

ОСЪЖДА Министерски съвет на Република България да заплати на Прокуратурата на Република България сумата от 20/двадесет / лева - платена такса за обнародване в ДВ .

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред петчленен състав на Върховния административен съд.

Проектът е осъществен с финансовата подкрепа на Оперативна програма "Административен капацитет", съфинансирана от Европейския съюз чрез Европейския социален фонд

Правата върху информацията в този уеб-сайт са на Върховния административен съд